

การอ่านคันจิประสม

The reading of Kanji compounds

นฤมล ลีปิยะชาติ*

Narumol Leepiyachart

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาวิธีการอ่านของคันจิแต่ละตัวว่าเมื่ออยู่ในรูปคำประสมจะมีวิธีการอ่านที่แบบ ในภาพรวมของคำประสมคันจิ ๒ ตัวมีสัดส่วนเป็นอย่างไรในรูปแบบการอ่านที่พบทั้งหมด

ผลการวิจัยพบว่าการอ่านอักษรคันจิมีการอ่านออกเสียงได้ ๔ รูปแบบคือการอ่านด้วยเสียง "อน" เสียง "คุน" เสียงประสมระหว่างเสียง "อน" กับเสียง "คุน" และเสียงประสม

ระหว่างเสียง "คุน" กับเสียง "อน" การอ่านคันจิประสมส่วนใหญ่มักจะใช้การอ่านด้วยเสียง "อน" เป็นหลักเพราะพบว่ามีจำนวนมากที่สุดถึง ๙๗.๔% ในขณะที่การอ่านแบบที่ใช้เสียง "คุน" ก็มีจำนวนถึง ๔๖.๗% การอ่านด้วยเสียงประสมระหว่างเสียง "อน" และเสียง "คุน" มีจำนวน ๑๑.๒% - ๑๒.๐%

คำสำคัญ: คันจิประสม, การอ่านแบบ "อน", การอ่านแบบ "คุน"

Abstract

This research was aimed firstly to examine how many reading patterns of Kanji compounds exist; and secondly, to numerate the proportion of each reading pattern found in two - Kanji compounds.

It was found that there were four reading patterns of Kanji compounds: "on", "kun", "on" and "kun" combined, and "kun" and "on" combined. Among these four patterns, "on" was the most frequent pronunciation pattern for reading Kanji compounds rated 97.4% followed by "kun" rated 46.7%. The pronunciations of "on" and "kun" combined and "kun" and "on" combined were rated 11.2%-12.0% which were not significantly different.

Keywords: Kanji compound, On reading, Kun reading

บทนำ

อักษรคันจิเป็นอักษรจีนที่ใช้อยู่ในภาษาญี่ปุ่น มีชื่อที่เรียกในภาษาจีนว่า Hànzì เมื่อนำมาใช้ในภาษาญี่ปุ่นจึงออกเสียงเป็นคันจิ (Kanji) โคลมัส (Coulmas, 1989, p.122) กล่าวว่านักวิชาการชาวเกาหลีชื่อ Wani เป็นผู้นำอักษรคันจิเข้าไปเผยแพร่ในประเทศญี่ปุ่น เจเน็ต (Janet, 1996, p.209) กล่าวว่าอักษรคันจิเป็นหน่วยการเขียนที่ใช้แทนหน่วยคำ เข้าสู่ญี่ปุ่นโดยผ่านประเทศเกาหลีเมื่อประมาณศตวรรษที่ ๔ (4 A.D.) ในเวลาที่ญี่ปุ่นรับอักษรคันจิเข้ามานั้นญี่ปุ่นไม่มีตัวอักษรของตนเอง กล่าวได้ว่าญี่ปุ่นมีแต่ภาษาพูดไม่มีภาษาเขียนนั่นเอง

การรับอักษรคันจิมาใช้มีสองวิธีคือ

๑) นำตัวอักษรนั้นมาใช้เขียนคำในภาษาญี่ปุ่นที่มีความหมายเดียวกันกับในภาษาจีน เช่น 山 แปลว่า ภูเขาในภาษาจีน คนญี่ปุ่นจึงนำตัวอักษรนี้มาใช้เขียนแสดงความหมายว่า ภูเขา เช่นเดียวกัน แต่ออกเสียงว่า yama ตามแบบญี่ปุ่น การอ่านตัวอักษรแบบนี้เรียกว่า การอ่านแบบ "คุน" (kunyomi 訓読み) หรือ การอ่านแบบญี่ปุ่น ในขณะที่เดียวกันเสียงอ่านแบบจีนที่ติดมากับตัวอักษรคันจิ ยังนำมาใช้อยู่ในภาษาญี่ปุ่นด้วย เช่นอักษรตัวนี้ 山 จึงออกเสียงอีกอย่างหนึ่งว่า san ตามแบบภาษาจีนด้วย การอ่านตัวอักษรแบบจีนดั้งเดิมนี้เรียกว่า การอ่านแบบ "อน" (onyomi 音読み) หรือ การอ่านแบบจีน

๒) นำตัวอักษรมาใช้เขียนคำที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ซึ่งในภาษาจีนไม่มีลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าว เช่น การเปลี่ยนรูปกริยา การใช้คำช่วยแสดงหน้าที่ของคำในประโยค โคลมัส (Coulmas, 1989, p. 124) กล่าวว่า ในกรณีดังกล่าว คนญี่ปุ่นได้นำตัวอักษรคันจิที่มีเสียงเหมือนกับเสียงที่ต้องการมาใช้เขียน โดยไม่คำนึงถึงความหมายของตัวอักษร เช่น นำตัว 波 ที่ออกเสียงว่า puâ มาใช้แทนเสียง wa ที่ทำหน้าที่เป็นคำช่วยชี้ประธานในประโยค วิธีการนำตัวอักษรมาเขียนแทนเสียงโดยไม่คำนึงถึงความหมายเช่นนี้เป็นวิธีที่นำมาใช้ในการเขียนวรรณกรรมเล่มแรกของญี่ปุ่นที่เรียกว่า Manyōshū และเป็นต้นกำเนิดของอักษรญี่ปุ่นที่เรียกว่าอักษรคะนะ (kana) ในเวลาต่อมา

จากที่กล่าวมานี้ต้องการแสดงให้เห็นว่าอักษรคันจิเป็นอักษรที่มีการใช้ที่ซับซ้อน เนื่องจากอักษรคันจิบางตัวนำมาใช้แทนความหมาย บางตัวนำมาใช้แทนเสียงโดยไม่สนใจความหมาย บางตัวนำมาใช้แทนคำแสดงไวยากรณ์ต่าง ๆ ในขณะที่เดียวกันตัวอักษรคันจิยังมีเสียงอ่านได้หลายแบบ และนำไปสู่การออกเสียงซับซ้อนหลากหลายของตัวอักษรคันจิ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่นต้องพบปัญหาทั้งในเรื่องเสียงและความหมายของอักษรคันจิ

จากการออกเสียงคันจิตามที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า อักษรแต่ละตัวมีการออกเสียงในภาษาจีนอยู่แล้ว เมื่อนำมาใช้ในภาษาญี่ปุ่นยังได้มีการเพิ่มเสียงที่เป็นของภาษาญี่ปุ่นเองเข้าไป จึงทำให้อักษรคันจิบางตัวมีการอ่านได้หลายอย่างทั้งแบบจีนและแบบญี่ปุ่น ยกตัวอย่างเช่น ตัว 生 จากพจนานุกรม New Japanese – English Character Dictionary ของ Jack Halpern (1991, p. 1635) อักษรตัวนี้มีกรอ่านได้ถึง ๘ เสียง

- มีการอ่านแบบจีน ๒ เสียงคือ sei และ shou
- มีการอ่านแบบญี่ปุ่นอีก ๖ เสียงคือ i ในคำว่า i (kiru), i(kasu), i(keru) u ในคำว่า u (mare), u(mareru), u(mu) o ในคำว่า o (u) ha ในคำว่า ha (eru), ha(yasu) ki, และ nama

อย่างไรก็ตาม ปัญหาการออกเสียงของอักษรคันจิอาจจะไม่ได้มีเพียงว่าจะอ่าน

อักษรตัวนี้อย่างไร จะใช้การอ่านออกเสียงแบบจีนหรือแบบญี่ปุ่น ซึ่งดูเหมือนว่ามีทางเลือกอยู่สองทางแต่ในทางเลือกแต่ละทางไม่ว่าจะเป็นการอ่านแบบจีนหรือญี่ปุ่นยังมีเสียงให้เลือกอยู่อีกหลายเสียง และเมื่อมีการนำอักษรคันจิมาประสมกันเพื่อให้เกิดคำใหม่นั้น ปัญหาไม่ได้หยุดอยู่เพียงว่าจะเลือกเสียงแบบญี่ปุ่นหรือเสียงแบบจีน แต่ยังเป็นปัญหาที่ว่า จะเลือกเสียงไหน หรือเสียงแบบไหนของการออกเสียงแบบญี่ปุ่นหรือแบบจีนที่มีให้เลือกหลายเสียงนั้นด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นยังมีกรณีที่มีการนำคันจิ ๒ ตัวขึ้นไปมารวมกันเป็นคันจิประสม โดยทั่วไปการออกเสียงของคันจิประสมมักเป็นแบบจีน คือใช้เสียง “อน” เจเน็ต (Janet, 1996, p.209) กล่าวไว้ว่าในคำที่มีหลายหน่วยคำหรือคันจิประสมนั้น มักอ่านออกเสียงด้วยการออกเสียงแบบจีนเป็นส่วนใหญ่ แต่ในขณะที่เดียวกันการออกเสียงแบบญี่ปุ่นที่มักใช้ออกเสียงคันจิเมื่ออยู่เดี่ยว ๆ ยังสามารถนำมาใช้ออกเสียงคันจิประสมได้ด้วย เช่น

先生 อ่านว่า sensei แปลว่า ครู อาจารย์ เกิดจากอักษรคันจิสองตัวประสมกัน โดยออกเสียงตัวอักษรทั้งสองตามแบบจีน คืออ่านด้วยเสียง “อน”

店先 อ่านว่า misesaki แปลว่า หน้าร้าน เกิดจากอักษรคันจิสองตัวประสมกัน โดยออกเสียงตัวอักษรทั้งสองตามแบบญี่ปุ่น คืออ่านด้วยเสียง “คุน”

การอ่านคันจิประสมมีรูปแบบที่หลากหลาย และดูเหมือนว่าจะต้องใช้ความสามารถ

ในด้านการจดจำเป็นหลัก R.A. Miller (1986, p. 12) กล่าวไว้ใน Nihongo : In Defence of Japanese ว่า

"Memorizing several thousand Chinese characters is a burden for any student. It is considerable burden for the young native-speaker of either Chinese or Japanese, but it is even more onerous in the case of the adult foreign student of these languages, who learns the language at the same time that he or she is trying to learn the script."

สะท้อนประเด็นปัญหาที่ชัดเจนว่าการเรียนอักษรคันจิของนักศึกษาต่างประเทศเช่นนักศึกษาไทยเป็นภาระที่หนักมากในการจดจำจาก วิทยานิพนธ์เรื่อง Imagery mnemonic method for the meaning of kanji ของ N.Chapenma (1990, p.14) ได้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อศึกษาอักษรคันจิ ผู้เรียนมีภาระหนักที่จะต้องจดจำหลายอย่าง ทั้งวิธีการเขียน จำนวนเส้น รากของคันจิ ความหมาย และจำนวนตัวอักษรที่มีมากจนน่าตกใจเมื่อเทียบกับตัวอักษรในภาษาไทย จาก 『日本語教授法』 ของ 日本語国際センター (1992, p. 24) ได้กล่าวว่าจากพจนานุกรม 『大漢和辞典』 มีตัวอักษรคันจิประมาณ ๕๐,๐๐๐ ตัว และในการเรียนอักษรคันจิของชาวญี่ปุ่นเองมีการกำหนดให้รู้อักษรคันจิที่เรียกว่า โจโยคันจิที่มีอยู่ประมาณ ๒,๑๓๖ ตัว นอกจากนี้จำนวนตัวอักษรที่มีมากแล้ว การออกเสียงของอักษรคันจียังแตกต่างกันออกไปหลายอย่าง และการออกเสียงอักษรคันจิแต่ละตัวไม่มีกฎที่ชัดเจนนอกจากการจดจำ อีกทั้งเมื่อนำอักษรคันจิมาประสมกันเป็นคำใหม่การออกเสียงยิ่งซับซ้อนมากขึ้นไปอีก

การอ่านคันจิประสม นอกจากการอ่านแบบ "คุน" + "คุน" และ "อน" + "อน" แล้วนี้ยังมีการอ่านที่ประสมกันไปมาระหว่าง "คุน" และ "อน" ด้วย คือมี "คุน" + "อน" และ "อน" + "คุน" ด้วย แต่ไม่ว่าอย่างไรผู้อ่านต้องจำเสียงอ่านแบบ "อน" และแบบ "คุน" ของตัวอักษรแต่ละตัวให้ได้

ดังนั้น การศึกษาลงไปในรายละเอียดของการอ่านว่า คันจิประสมมีกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นหลักในการอ่านหรือไม่และสามารถอธิบายกฎเกณฑ์นั้นได้อย่างไร จึงเป็นคำตอบที่น่าจะเป็นหนทางในการที่จะช่วยผู้เรียนลดภาระในการศึกษาการอ่านอักษรคันจิอย่างไรทิศทางและสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ถูกต้องมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการอ่านคันจิประสมว่ามีวิธีการอ่านกี่แบบ ในภาพรวมของคำประสมคันจิ ๒ ตัวนี้มีสัดส่วนเป็นอย่างไรในรูปแบบการอ่านที่พบทั้งหมด

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาอักษรคันจิที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ๓,๕๘๗ ตัว จากพจนานุกรม New Japanese - English Character Dictionary ของ Jack Halpern (1991) ตัวอักษรที่ไม่ปรากฏตัวอย่างคำประสมจะไม่นำมาใช้ในการวิจัย อักษรที่มีการอ่านแบบพิเศษที่นอกเหนือจากการอ่านแบบ "คุน" หรือแบบ "อน" จะไม่นำมาวิเคราะห์ เนื่องจากมีการอ่านแบบพิเศษเป็นการนำตัว

อักษรที่ให้ความหมายที่ต้องการมาเป็น
สัญลักษณ์ทางความหมาย และออกเสียง
แตกต่างกันไปจากแบบแผนที่มีอยู่

วิธีการดำเนินการวิจัย

๑. รวบรวมตัวอย่างคันจิประสมของ
ตัวอักษรคันจิแต่ละตัวจากพจนานุกรมของ
Jack Halpern ซึ่งมีจำนวนตัวอักษรทั้งหมด
๓,๕๘๗ ตัว ตัวอักษรบางตัวอาจจะไม่มี
ตัวอย่างคำประสม ดังนั้นจึงเหลือตัวอักษรที่ใช้
เป็นข้อมูลได้ทั้งหมด ๒,๔๔๖ ตัว

๒. รวบรวมข้อมูลตัวอย่างคันจิประสม
ของตัวอักษรคันจิจากพจนานุกรม นำตัวอย่าง
ที่รวบรวมได้มาแบ่งออกเป็นกลุ่มตามลักษณะ
การอ่านหรือการออกเสียงโดยใช้หลักการ
ออกเสียง “อน” และ “คุน” เป็นหลักในการ
จัดกลุ่ม แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม คือคันจิประสม ๒ ตัว
จะมีการอ่านได้ ๔ แบบ คือ

๒.๑ การอ่านแบบ “อน” เป็นการอ่าน
ด้วยเสียง “อน” รวมกับเสียง “อน” ต่อไปนี้จะ
ใช้สัญลักษณ์ $o + o$ เช่น 先 อ่านแบบ “อน”
ว่า sen หมายความว่า “ก่อน ช้างหน้า”
生 อ่านแบบ “อน” ว่า sei หมายความว่า “เกิด”
เมื่อประสมกันเป็น 先生 อ่านแบบ “อน” ว่า
sensei หมายความว่า “ครู อาจารย์”

๒.๒ การอ่านแบบ “คุน” เป็นการอ่าน
ด้วยเสียง “คุน” รวมกับเสียง “คุน” ต่อไปนี้
จะใช้สัญลักษณ์ $k + k$ เช่น 春 อ่านแบบ “คุน” ว่า
haru หมายความว่า “ฤดูใบไม้ผลิ” 先 อ่าน
แบบ “คุน” ว่า saki หมายความว่า “ก่อน

ข้างหน้า” เมื่อประสมกันเป็น 春先 อ่านแบบ “คุน”
ว่า harusaki หมายความว่า “ต้นฤดูใบไม้ผลิ”

๒.๓ การอ่านแบบจูบะโคะ juubakoyomi
(重箱読み) คือการอ่านด้วยเสียง “อน” และตาม
ด้วยเสียง “คุน” ต่อไปนี้จะใช้สัญลักษณ์ $o + k$ เช่น
本 อ่านแบบ “อน” ว่า hon หมายความว่า
“หนังสือ” 箱 อ่านแบบ “คุน” ว่า hako หมายความว่า
“กล่อง” เมื่อประสมกันเป็น 本箱 อ่านว่า honbako
หมายความว่า “ชั้นหนังสือ”

๒.๔ การอ่านแบบยูโต yutouyomi
(湯桶読み) คือการอ่านด้วยเสียง “คุน”
และตามด้วย เสียง “อน” ต่อไปนี้จะใช้
สัญลักษณ์ $k + o$ เช่น
場 อ่านแบบ “คุน” ว่า ba หมายความว่า
“สถานที่”
所 อ่านแบบ “อน” ว่า sho หมายความว่า “สถานที่”
場所 อ่านว่า basho หมายความว่า “สถานที่”

ตัวอย่างคันจิประสมที่เก็บข้อมูลมานี้
รวบรวมเฉพาะคำประสมที่มีตัวอักษรคันจิ ๒
ตัวประสมกันเท่านั้น จำนวนของตัวอย่างที่เก็บ
กำหนดตามการออกเสียง ๔ กลุ่ม กลุ่มละ
ประมาณ ๔ คำต่อ ๑ ตัวอักษร รวมทั้งสิ้นจะมี
ตัวอย่างประมาณ ๑๖ คำต่อ ๑ ตัวอักษร และ
อาจจะมีตัวอักษรบางตัวที่มีตัวอย่างคำประสม
น้อยกว่า ๑๖ คำ เช่น

ในการเก็บข้อมูลจริงพบว่าในกลุ่ม
ของการอ่านบางกลุ่มอาจจะมีตัวอย่างคำ
ประสมน้อยกว่าที่กำหนดไว้โดยเฉพาะในกลุ่มที่

๓ เสียง "อน" รวมกับเสียง "คุน" และ

กลุ่มที่ ๔ เสียง "คุน" รวมกับเสียง "อน" มี

จำนวนน้อย หลังจากนั้นนับจำนวนตัวอย่าง คำทั้งหมดที่เก็บได้มาในแต่ละกลุ่มเพื่อดู จำนวนของการอ่านแต่ละแบบ

吐	เสียง "อน": と		ความหมาย : อาเจียน
	เสียง "คุน": は (<)		
	ตัวอย่างคำ	เสียงอ่าน	ความหมาย
① o+o	吐乳	とにゅう	การอาเจียนนมออกมา
	吐剤	とぎざい	ยาที่ทำให้อาเจียน
	吐血	とけつ	การอาเจียนเป็นเลือด
	吐出	としゅつ	อาเจียน
② k+k	吐出す	はきだす	การอาเจียนออกมา
	吐下し	はきくだし	ท้องเสีย
③ o+k	吐息	といき	การถอนหายใจ
④ k+o	吐気	はきけ	คลื่นไส้

ผลการวิจัย

การอ่านคันจิประสม

การวิเคราะห์โดยยึดเสียงอ่านเป็นหลัก จากการอ่านคันจิประสมที่รวบรวมได้ ว่ามีการอ่านทั้งหมด ๔ แบบนั้น เมื่อนำการอ่านแต่ละแบบเป็นหลัก และวิเคราะห์หา

ตัวอย่างของคำประสมคันจิที่ปรากฏในการอ่านแต่ละแบบนั้นพบว่า มีอักษรคันจิที่เกิดในการอ่านแต่ละแบบ ดังนี้

๑. แบบที่ ๑ การอ่านด้วยเสียง "อน" "อน" + "อน" ใช้สัญลักษณ์ ๐ + ๐ จะขอยกตัว เช่น

ตัวที่	ตัวอักษร	音 + 音	๐ + ๐
1	八	音 : はち	
		八十	はちじゅう hachijuu
2	川	音 : せん	
		川柳	せんりゅう senryuu
3	小	音 : しょう	
		小説	しょうせつ shouseitsu

จากจำนวนอักษรคันจิที่รวบรวมได้ทั้งหมด ๒,๔๔๖ ตัว มีตัวอักษรคันจิที่สามารถมีเสียงประสมเป็นเสียง "อน" ได้ถึง ๒,๓๘๒ ตัว ตัวอักษรคันจิที่ไม่มีเสียงประสมเป็นเสียง "อน"

ซึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจหรือจดจำได้ง่ายกว่าเพราะมีจำนวนเพียง ๖๔ ตัว แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ ตัวอักษรคันจิที่ไม่มีเสียงประสมเป็นเสียง "อน" จำนวน ๖๔ ตัว

1 但	2 俺	3 俣	4 扱	5 汲
6 坪	7 咲	8 峠	9 津	10 洲
11 娘	12 埼	13 堀	14 猫	15 喰
16 塚	17 揃	18 滝	19 摺	20 漬
21 瀉	22 瀬	23 柀	24 杵	25 畑
26 楯	27 楠	28 磯	29 蚊	30 繰
31 卸	32 畝	33 頸	34 鉾	35 鍋
36 駒	37 鮎	38 鯛	39 乞	40 釜
41 吊	42 芋	43 茜	44 萩	45 窪
46 蔦	47 蔭	48 黍	49 其	50 柴
51 笹	52 箸	53 箱	54 雫	55 込
56 届	57 辻	58 迄	59 又	60 𠂔
61 升	62 匆	63 皿	64 且	

๒. แบบที่ ๒ การอ่านด้วยเสียง "คุน" "คุน" + "คุน" ใช้สัญลักษณ์ k + k จะขอยกตัวอย่าง เช่น

ตัวที่	ตัวอักษร	訓 + 訓	k + k
1	八	訓 : や, や(つ), やっ (つ) , よう	
		八日	ようか youka
2	川	訓 : かわ	
		川上	かわかみ kawakami
3	小	訓 : ちい(さ), こ, お, さ ▲	
		小物	こもの komono

ตัวอย่างคันจิประสมที่รวบรวมได้ คันจิที่สามารถมีรูปแบบเสียงในลักษณะนี้ ทั้งหมดพบว่ามีรูปแบบการอ่านแบบที่ ๒ คือการ ทั้งหมด ๑,๑๔๓ ตัว อ่านด้วยเสียง "คุน" ร่วมกับเสียง "คุน" นั้น มี

๓. แบบที่ ๓ การอ่านด้วยเสียง "อน" ร่วมกับเสียง "คุน" ที่เรียกว่า จูบะโคะ ใช้สัญลักษณ์ o+k เช่น

ตัวที่	ตัวอักษร	音 + 訓	"อน" + "คุน"
6	旧	音 : きゅう	
		旧株	きゅうかぶ kyuukabu
22	仕	音 : し, じ	
		仕事	しごと shigoto
50	作	音 : さく, さ	
		作男	さくおとこ sakuotoko

ตัวอย่างคันจิประสมที่รวบรวมได้ มีคันจิที่สามารถมีรูปแบบเสียงในลักษณะนี้ ทั้งหมดพบว่ารูปแบบการอ่านแบบที่ ๓ คือ เพียง ๒๗๔ ตัว การอ่านด้วยเสียง "อน" รวมกับเสียง "คุน" นั้น

๔. แบบที่ ๔ การอ่านด้วยเสียง "คุน" รวมกับเสียง "อน" ที่เรียกว่า ยูโต ใช้สัญลักษณ์ k+o เช่น

ตัวที่	ตัวอักษร	訓 + 音	k+o
3	小	訓：ちい(さい), こー, おー, きー	
		小僧	こぞう kozou
16	切	訓：き(る), き(り), ーぎ(り), き(れる), き(れ), ーぎ(れ)	
		切符	きっぷ kippu
53	体	訓：からだ	
		体中	からだじゅう karadajuu

ตัวอย่างคันจิประสมที่รวบรวมได้ ทั้งหมดพบว่ารูปแบบการอ่านแบบที่ ๔ คือการอ่านด้วยเสียง "คุน" รวมกับเสียง "อน" นั้น มีคันจิที่สามารถมีการประสมเสียงในลักษณะนี้ได้ทั้งหมด ๒๙๔ ตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนตัวอักษร

คันจิทั้งหมด ๒,๔๔๖ ตัว เมื่อพิจารณาจากการอ่านเป็นหลักพบว่า การประสมคำของอักษรคันจิแต่ละตัวนั้นเมื่อจำแนกออกตามลักษณะการอ่านทั้ง ๔ แบบ พบว่ามีอักษรคันจิที่สามารถออกเสียงในลักษณะของคำประสมในการอ่านออกเสียงทั้ง ๔ แบบดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงจำนวนตัวอักษรคันจิที่พบในการออกเสียงคำประสมแต่ละแบบ

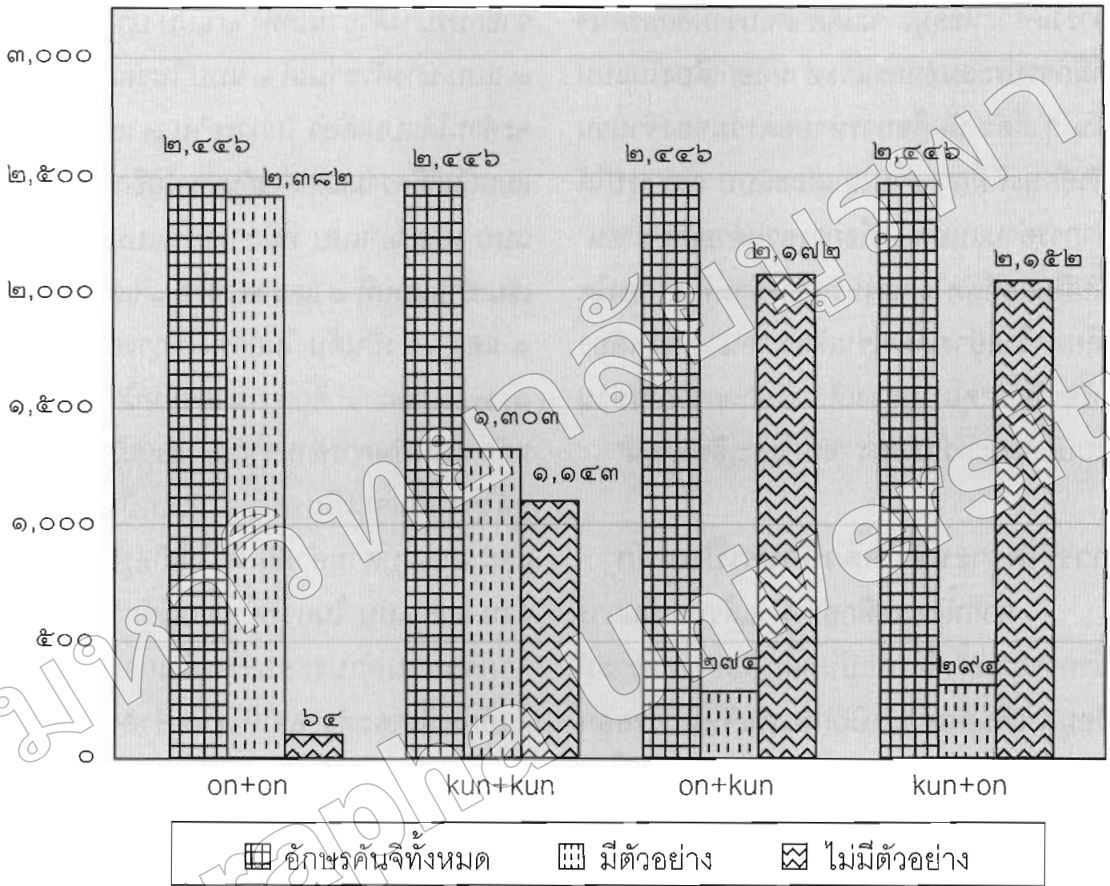
รูปแบบการอ่าน	จำนวนคำที่พบ	ร้อยละ
๑. อ่านแบบที่ ๑ o + o	๒,๓๘๒	๙๗.๔
๒. อ่านแบบที่ ๒ k + k	๑,๑๔๓	๔๖.๗
๓. อ่านแบบที่ ๓ o + k	๒๗๔	๑๑.๒
๔. อ่านแบบที่ ๔ k + o	๒๙๔	๑๒.๐

จะเห็นว่า การอ่านคันจิประสมส่วนใหญ่มักจะใช้การอ่านด้วยเสียง "อน" เป็นหลัก เพราะมีจำนวนมากถึง ๙๗.๔% จึงไม่แปลกที่ผู้สอนส่วนใหญ่มักจะบอกผู้เรียนว่าเมื่อคันจิประสมกันให้อ่านด้วยเสียง "อน" แต่ในความเป็นจริงที่พบจากข้อมูลนี้ทำให้ตระหนักว่า ในขณะที่มีการอ่านด้วยเสียง "อน" เป็นหลัก การอ่านแบบที่ใช้เสียง "คุน" นั้นมีจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว เพราะมีถึง ๔๖.๗% เท่ากับจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่ผู้เรียนอาจไม่ต้องวิตกกังวล หรือเป็นภาระในการคิดว่าจะอ่านอย่างไรมากนัก เพราะในจำนวนข้อมูลการอ่านด้วยเสียง "คุน" ที่รวบรวมมาได้ไม่มีตัวอักษรคันจิประกอบอยู่ด้วย การมีตัวอักษรคันจิประกอบอยู่นี้ทำให้ทราบได้ในทันทีว่าจะต้องอ่านด้วยเสียง "คุน" แต่ทว่าในจำนวนทั้งหมด ๑,๑๔๓ ตัวนี้ยังมียังมีตัวอักษรที่อ่านด้วยเสียง

"คุน" และไม่มีอักษรคันจิประกอบอยู่ประมาณ ๒๙.๖๔% หมายความว่า เมื่อผู้เรียนเห็นอักษรเหล่านี้จะไม่สามารถทราบได้ในทันทีว่าจะอ่านด้วยการอ่านแบบไหนอย่างไร

นอกจากการอ่านแบบ "อน" หรือแบบ "คุน" แล้ว ยังมีการอ่านแบบประสมไขว้กันไปมาระหว่างเสียง "อน" และเสียง "คุน" ซึ่งไม่สามารถทราบได้ว่าจะเป็นการอ่านแบบไหนระหว่าง "อน"+"คุน" และ แบบ "คุน" + "อน" จำนวนของการอ่านทั้งสองแบบนี้มีไม่มากนัก แต่เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการอ่านแบบที่ ๓ และ ๔ นี้ จะเห็นว่า มีจำนวนแทบจะไม่แตกต่างกันเลย

หากสรุปเนื้อหาที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นภาพ ภาพต่อไปนี้จะแสดงการเปรียบเทียบระหว่างจำนวนอักษรคันจิที่พบตัวอย่าง และไม่พบตัวอย่างในการอ่านแต่ละแบบ รวมทั้งแสดงการเปรียบเทียบจำนวนอักษรคันจิที่พบในการอ่านแต่ละแบบด้วย

ภาพที่ ๑ กราฟเปรียบเทียบจำนวนอักษรคันจิที่มีตัวอย่างและไม่พบตัวอย่างในการอ่านทั้ง ๔ แบบ

จากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อนำการอ่านทั้งสี่แบบเป็นตัวตั้งหรือใช้รูปแบบการอ่านทั้งสี่แบบเป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูล จะได้คำตอบว่ามีอักษรคันจิที่มีการประสมอักษรและอ่านออกเสียงในแบบนี้ ๆ กี่ตัว นั่นคือการหายอดรวมของจำนวนตัวอักษรที่มีการอ่านในแต่ละแบบ และสรุปได้ว่าการอ่านแบบที่ ๑ คือการอ่านด้วยเสียง "อน" นั้นมีมากที่สุด และพบว่าการใช้เสียงใดเสียงหนึ่งอย่างเดียวยังเช่นเสียง "อน" อย่างเดียวหรือเสียง "คุน" อย่างเดียวมีมากกว่าการอ่านแบบผสมระหว่างเสียง "อน" และเสียง "คุน"

การวิเคราะห์ที่ยึดตัวอักษรเป็นหลัก

จากทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นการนำการอ่านทั้งสี่แบบเป็นหลักในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อค้นหาว่ามีอักษรคันจิที่มีการออกเสียงคำประสมในแบบนี้ ๆ กี่ตัว ต่อไปนี้จะ

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตัวอักษรคันจิแต่ละตัวเป็นหลัก และวิเคราะห์ว่าตัวอักษรแต่ละตัวมีการอ่านคันจิประสมได้ที่แบบ จะพบว่าอักษรบางตัวอ่านได้ทั้ง ๔ แบบ บางตัวอ่านได้ ๓ แบบ บางตัวอ่านได้ ๒ แบบ ในขณะที่บางตัวจะอ่านได้แบบเดียว ในการอ่าน ๓ แบบ หรือ ๒ แบบนั้นก็มีความแตกต่างกันออกไปอีกว่า เป็น ๓ แบบ หรือ ๒ แบบ ที่มีการอ่านแบบใดได้บ้าง เช่น อ่านแบบที่ ๑ และ ๒ หรือ ๑ และ ๓ หรือ ๑ และ ๔ เป็นต้น ในการนี้ใช้การอ่านแบบที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ ที่กล่าวมาก่อนหน้านี้แล้วเป็นหลัก และเพิ่มการอ่านจาก ๑ แบบเป็น ๒ แบบ หลังจากนั้นจะเพิ่มจาก ๒ แบบเป็น ๓ แบบ และ ๔ แบบตามลำดับ ทำให้เกิดรูปแบบการอ่าน ๑๕ แบบ ในการคำนวณใช้การคำนวณจากจำนวนคำประสมที่พบในการอ่านของตัวอักษรแต่ละตัว ทำให้ได้ผลค่าความถี่และจำนวนร้อยละดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓ แสดงการออกเสียงของอักษรทั้งหมด

รูปแบบการอ่าน	จำนวนความถี่	ร้อยละ
๑. อ่านแบบที่ ๑ ๐+๐	๑,๑๖๐	๔๗.๔
๒. อ่านแบบที่ ๒ k+k	๔๖	๑.๙
๓. อ่านแบบที่ ๓ ๐+k	๔	๐.๒
๔. อ่านแบบที่ ๔ k+๐	๔	๐.๒
๕. มีทั้งแบบที่ ๑ และ ๒	๗๖๕	๓๑.๓
๖. มีทั้งแบบที่ ๑ และ ๓	๖๒	๒.๕
๗. มีทั้งแบบที่ ๑ และ ๔	๔๙	๒.๐
๘. มีทั้งแบบที่ ๒ และ ๓	๓	๐.๑
๙. มีทั้งแบบที่ ๒ และ ๔	๔	๐.๒
๑๐. มีทั้งแบบที่ ๓ และ ๔	๐	๐.๐
๑๑. มีทั้งแบบที่ ๑ + ๒ และ ๓	๑๑๒	๔.๖
๑๒. มีทั้งแบบที่ ๑ + ๒ และ ๔	๑๔๕	๕.๙
๑๓. มีทั้งแบบที่ ๑ + ๓ และ ๔	๒๕	๑.๐
๑๔. มีทั้งแบบที่ ๒ + ๓ และ ๔	๒	๐.๑
๑๕. มีทั้งแบบที่ ๑ + ๒ + ๓ และ ๔	๖๕	๒.๗
รวม	๒,๔๔๖	๑๐๐.๐

อ่านแบบที่ ๑ 0+0

旧	音 : きゅう		訓 : -
	旧式	きゅうしき	
必	音 : ひつ		
	必要	ひつよう	

อ่านได้ ๑ แบบ ตารางที่ ๓ ตารางแสดง การออกเสียงของตัวอักษรทั้งหมด

อักษรคันจิเมื่อนำมาประสมกับคันจิ ตัวอื่นแล้วการอ่านที่มีมากที่สุดยังคงเป็นการ อ่านแบบที่ ๑ เป็นการอ่านแบบ “อน” + “อน” มีตัวอักษรที่พบว่ามีการอ่านแบบนี้เพียงอย่าง เดียวมีจำนวนถึง ๔๗.๔ ในขณะที่ตัวอักษรที่ อ่านแบบที่ ๒ คืออ่านแบบ “คุน” + “คุน” มี

จำนวน เพียงร้อยละ ๑.๙ และหากพิจารณาดู การอ่าน แบบที่ ๓ และแบบที่ ๔ ซึ่งเป็นการ อ่านแบบผสมนั้น จำนวนตัวอักษรที่มีการอ่าน แบบที่ ๓ มีเพียงร้อยละ ๐.๒ และแบบที่ ๔ มี ร้อยละ ๐.๒ เช่นเดียวกัน นับว่าเป็นจำนวนที่ ไม่ต่างจากตัวอักษรที่มีการอ่านแบบ “คุน” อย่างเดียวเท่าไรนัก คือต่างกันอยู่เพียง ๑.๘ % ยกตัวอย่างเช่น

อ่านแบบที่ ๒ k+k

俺	音 : えん	訓 : おれ	
		俺等	おれら
卸	音 : しゃ	訓 : おろ(す), おろし, おろ(し)	
		卸値	おろしね

อ่านแบบที่ ๓ 0+k

鮎	音 : でん、ねん	訓 : あゆ	
		稚鮎	ちあゆ

อ่านแบบที่ ๔ k+0

〇	音 : れい	訓 : ぜろ, まる	
		〇氏	まるし

อ่านได้ ๒ แบบ ตัวอักษรคันจิเมื่อนำมา
ประสมกับคันจิตัวอื่นแล้วมีการอ่านได้สอง
รูปแบบ จะพบว่าตัวอักษรที่มีการอ่านแบบที่ ๑
และ ๒ คือมีการอ่าน ด้วยเสียง "อน" และเสียง

"คุน" นั้น เป็นรูปแบบที่ปรากฏกับตัวอักษร
จำนวนมาก คือมีมากเป็นอันดับสองถึง ๓๑.๓ %
แสดงให้เห็นชัดว่ารูปแบบการอ่านที่ใช้เสียงใด
เสียงหนึ่งอย่างเดียวนั้นมีมากกว่าการอ่านรูปแบบผสม

แบบที่ ๑ และ ๒

	o+o		k+k	
川	音：せん		訓：かわ	
	川柳	せんりゅう	川上	かわかみ
優	音：ゆう, う*		訓：やさ(しい), すぐ(れる), まさ(る)*	
	優越	ゆうえつ	優男	やさおとこ

แบบที่ ๑ และ ๓

	o+o		o+k	
僕	音：ぼく			
	忠僕	ちゅうぼく	僕達	ぼくたち
地	音：ち じ			
	地面	じめん	地声	じごえ

แบบที่ ๑ และ ๔

	o+o		k+o	
順	音：じゆん		訓：-	
	順番	じゆんばん	道順	みちじゆん
儀	音：ぎ		訓：-	
	儀式	ぎしき	私儀	わたくしぎ

แบบที่ ๒ และ ๓

	o+k		k+k	
鍋	音：力		訓：なべ	
	土鍋	どなべ	鍋物	なべもの
鹿	音：ろく		訓：しか	
	馬鹿	ばか	鹿皮	しかがわ

แบบที่ ๒ และ ๔

	k+k		k+o	
杵	訓： わく			
	杵組	わくぐみ	杵外	わくがい
磯	訓： いそ			
	磯田	いそだ	磯辺	いそべ

สำหรับการอ่านแบบที่ ๑ ("อน" อย่างเดียว) เกิดพร้อมกับการอ่านแบบที่ ๓ ("อน" + "คุณ") หรือ การอ่านแบบที่ ๔ ("คุณ" + "อน") มีจำนวนร้อยละ ๒.๕ และร้อยละ ๒.๐ ตามลำดับ ในขณะที่เมื่อการอ่านแบบที่ ๒ ("คุณ" อย่างเดียว) เกิดพร้อมกับการอ่านแบบที่ ๓ ("อน" + "คุณ") หรือ การอ่านแบบที่ ๔ ("คุณ" + "อน") มีจำนวนร้อยละ ๐.๑ และ ๐.๒ ตามลำดับ ซึ่งเป็นตัวเลขที่ห่างกันมากทำให้เห็นว่า

การเกิดของรูปแบบการอ่านแบบ ๑,๓ ๑,๔ มีมากกว่า แบบ ๒,๓ และ ๒,๔ นั่นคือมีเสียง "อน" มากกว่าเสียง "คุณ"

ข้อสังเกตคือไม่พบการอ่านค้นจึรูปแบบ ๓,๔ ที่มีเฉพาะการอ่านแบบที่ ๓ ("อน" + "คุณ") และ ๔ ("คุณ" + "อน") เท่านั้น คือถ้าอักษรคันจิตัวใดจะมีการอ่านแบบที่ ๓ ("อน" + "คุณ") และหรือ แบบที่ ๔ ("คุณ" + "อน") นี้จะต้อง

แบบที่ ๑, ๒, ๓

	o+o		o+k		k+k
仕	音： し, じ				訓： つか(える)
	仕官	しかん	仕事	しごと	宮仕え みやつかえ
万	音： まん, ばん				訓： よろず [△]
	万緑	ばんりょく	万引	まんびき	万屋 よろずや

แบบที่ ๑, ๒, ๔

	o+o		k+k		k+o
小	音： しょう				訓： ちい(さい), こ一, お一, さ一
	小説	しょうせつ	小鳥	ことり	小僧 こぞう
代	音： だい, たい		訓： か(わる, わり, える), 一が(わり), よ, しろ		
	代表	だいひょう	代物	しろもの	代金 しろきん

แบบที่ ๑, ๓, ๔

	o+o		o+k		k+o	
版	音: ほん				訓: -	
	版画	ほんが	版木	ほんぎ	網版	あみはん
吐	音: と				訓: は(く)	
	吐出	としゅつ	吐息	といき	吐気	はきけ

มีการอ่านด้วยเสียงในแบบที่ ๑ ("อน" อย่างเดียว) หรือการอ่านแบบที่ ๒ ("คุณ" อย่างเดียว) ด้วย

อ่านได้ ๓ แบบ สำหรับตัวอักษรที่มีรูปแบบการอ่านได้สามแบบ จะพบว่าตัวอักษรที่มีการอ่านแบบ ๑, ๒, ๔ คืออ่านด้วยเสียง "อน" อย่างเดียว "คุณ" อย่างเดียว และ "คุณ" + "อน" มีจำนวนมากเป็นอันดับสามคือมีถึง ๕.๙% ในขณะที่ตัวอักษรที่มีการอ่านแบบ ๑, ๒, ๓ ที่มี

แบบที่ ๒, ๓, ๔

	o+k		k+k		k+o	
株	音: しゅら [▲]				訓: かぶ	
	実株	じゅつかぶ	株主	かぶぬし	株価	かぶか
箱	音: そら [▲]		訓: はこ			
	重箱	じゅうばこ	空箱	からばこ	箱師	はこし

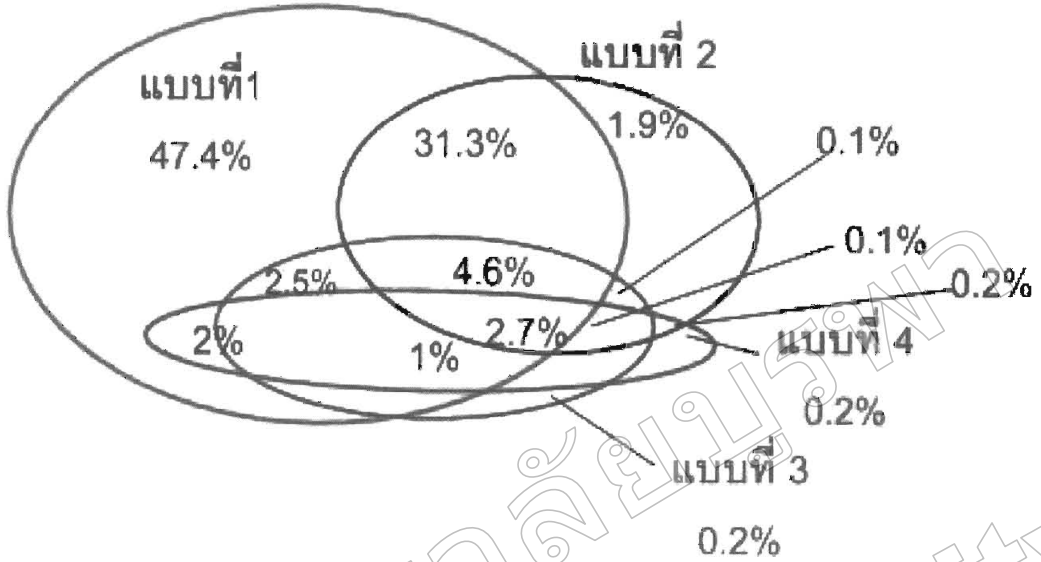
อ่านได้ ๔ แบบ สำหรับตัวอักษรที่มีรูปแบบการอ่านได้ทั้งสี่แบบนี้มีถึง ๖๕ ตัว

	o+o	o+k	k+k	k+o
切	音: せつ, さい		訓: き(る, り, れる, れ), -ぎ(り, れ)	
	切断する	封切り	切手	切符
	せつだんする	ふうきり	きって	きっぷ
借	音: しゃく		訓: か(りる)	
	借財	借間	借り方	借り地
	しゃくざい	しゃくま	かりかた	かりち

การอ่านด้วยเสียง "อน" อย่างเดียว "คุณ" อย่างเดียว และ "อน" + "คุณ" มีจำนวนมากเป็นอันดับสี่คือมีถึง ๔.๖% มีจำนวนมากกว่าตัวอักษรที่อ่านด้วยเสียง "คุณ" เพียงอย่างเดียวถึง ๔% และ ๓% ตามลำดับ

สำหรับอักษรคันจิที่มีรูปแบบการอ่านแบบ ๑, ๓, ๔ และ ๒, ๓, ๔ นั้นมีน้อยมาก คือมีเพียง ๑.๐% และ ๐.๑% ห่างจากแบบ ๑, ๒, ๓ และ ๑, ๒, ๔ มาก ตัวอย่างเช่น

คิดเป็นร้อยละ ๒.๗ มากกว่าการอ่านแบบที่ ๒ อย่างเดียวถึงร้อยละ ๐.๘ ตัวอย่างเช่น

ภาพที่ ๒ ภาพแสดงความสัมพันธ์การอ่านรูปแบบต่างๆ

หากจัดลำดับของจำนวนตัวอักษรที่มีรูปแบบการอ่านต่างๆ พบว่า

อันดับ ๑ คือ รูปแบบที่ ๑ ได้แก่ o+o มีจำนวน ๑,๑๖๐ ตัว ร้อยละ ๔๗.๔

อันดับ ๒ คือ รูปแบบ ๑,๒ ได้แก่ o+o และ k+k มีจำนวน ๗๖๕ ตัว ร้อยละ ๓๑.๓

อันดับ ๓ คือ รูปแบบ ๑,๒,๔ ได้แก่ o+o k+k และ k+o มีจำนวน ๑๔๕ ตัว ร้อยละ ๕.๙

อันดับ ๔ คือ รูปแบบ ๑,๒,๓ ได้แก่ o+o k+k และ o+k มีจำนวน ๑๑๒ ตัว ร้อยละ ๔.๖

อันดับ ๕ คือ รูปแบบ ๑,๒,๓,๔ ได้แก่ o+o k+k o+k และ k+o มีจำนวน ๖๕ ตัว ร้อยละ ๒.๗

อันดับ ๖ คือ รูปแบบ ๑,๓ ได้แก่ o+o และ o+k มีจำนวน ๖๒ ตัว ร้อยละ ๒.๕

อันดับ ๗ คือ รูปแบบ ๑,๔ ได้แก่ o+o และ k+o มีจำนวน ๔๙ ตัว ร้อยละ ๒.๐

อันดับ ๘ คือ รูปแบบ ๒ k+k มีจำนวน ๔๖ ตัว ร้อยละ ๑.๙

อันดับ ๙ คือ รูปแบบ ๑,๓,๔ ได้แก่ o+o o+k และ k+o มีจำนวน ๒๕ ตัว ร้อยละ ๑.๐

อันดับ ๑๐ คือ รูปแบบ ๒,๔ ได้แก่ k+k และ k+o มีจำนวน ๕ ตัว ร้อยละ ๐.๒

อันดับ ๑๑ มีจำนวนเท่ากับคือ รูปแบบ ๓ และ ๔ กับ o+k และ k+o มีจำนวน ๔ ตัว ร้อยละ ๐.๒

อันดับ ๑๒ คือ รูปแบบ ๒,๓ ได้แก่ k+k และ o+k มีจำนวน ๓ ตัว ร้อยละ ๐.๑

อันดับ ๑๓ คือ รูปแบบ ๒,๓,๔ ได้แก่ k+k o+k และ k+o มีจำนวน ๒ ตัว ร้อยละ ๐.๑

อันดับ ๑๔ คือ รูปแบบ ๓,๔ o+k และ k+o ไม่มีจำนวนตัวอักษรที่เกิดเฉพาะสองรูปแบบนี้

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องการอ่าน หรือการ
ออกเสียงคันจิประสมนี้ สิ่งที่ควรศึกษาต่อคือ

๑. รูปแบบของการอ่านของคำประสม
คันจิ ๓ ตัวอักษร และ ๔ ตัวอักษร
๒. ความสัมพันธ์ของโครงสร้างคำกับ

การอ่าน เนื่องจากความสัมพันธ์ของโครงสร้าง
คำมีอิทธิพลต่อความหมาย

๓. ความสัมพันธ์ของความหมายกับ
การอ่าน

๔. ส่วนประกอบของอักษรคันจิที่เกิด
ในคันจิประสม หมายถึงอักษรคณะต่าง ๆ ที่ใส่ไว้
ในคำที่มาจากคำกริยาเป็นส่วนใหญ่

.....

บรรณานุกรม

- Charoenma, N. (1990). *Imagery Mnemonic Method for the Meaning of Kanji*. Master's thesis, Department of Education, Keio university.
- Coulmas, F. (1989). *The writing systems of the world*. Oxford, UK: B. Blackwell.
- Habein, Y.S. (1984). *The history of the Japanese written language*. Tokyo: University of Tokyo Press.
- Halpern, J. (1991). *New Japanese – English Character Dictionary*. Tokyo: Kenkyusha.
- Heisig, James W. (1986). *Remembering the Kanji; a complete course on how not to forget the Meaning and writing of Japanese characters*. Tokyo: Japan Publications Trading.
- Huang, B. & Liao, X. (2000). *Xiandai Hanyu*. Beijing: Jiaoyu Chuabnshe.
- Janet, S. (1996). Japanese Writing. In *The world's writing systems*. Oxford, UK: Oxford University Press. pp.209-217
- Miller, R.A. (1967). *The Japanese language*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- _____. (1980). *Origins of the Japanese language : lectures in Japan during the academic year, 1977-78*. Seattle, WA: University of Washington Press.
- _____. (1986). *Nihongo :In Defence of Japanese*. London: Athlone Press.
- Peter T.D. & William, B. (1996). *The world's writing systems*. Oxford, UK: Oxford University Press. (Janet, S. Smith. Japanese Writing. pp.209-217)
- Rogers, H. & Malden, M. (2005). *Writing systems : a linguistic approachs*. Oxford, UK: Blackwell Pub.
- Seeley, C. (1991). *A history of writing in Japan*. Leiden: E.J. Brill.
- Tsujimura, N. (2007). *An Introduction to Japanese Linguistics*. Oxford, UK: Blackwell Publishing.
- Zhongguo Shehui Kexueyuan Yuyan Yanjiusuo Cidian Bianjishi. (1998). *Xiandai Hanyu Cidian*. Beijing: Shangwuyinshuguan.
- 日本漢字教育振興会. (2001). 『漢検漢字辞典』 日本漢字能力検定協会.
- 藤堂明保・松本昭・竹田晃・加納喜光【編】(1999). 『漢字源』 学習研究社.
- 高島俊男 (2003). 『広辞苑の神話 (お言葉ですが… 4)』 文藝春秋.

宮島達夫、鈴木重幸 (1977). 『国語国字問題の理論』 むぎ書房 .
高島俊男. (2001). 『漢字と日本人』 文藝春秋.
福田恒存. (2002). 『私の国語教室』 文藝春秋.
笹原博之. (2008). 『訓読みのはなし』 光文社.
日本語国際センター. (1992). 『日本語教授法』 国際交流基金日本語国際センター.

.....

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University